

MÚRASZOMBAT ÉS VIDÉKE

társadalmi és közgazdasági hetilap.

"Vendvidéki Magyar Közművelődési Egyesület" hivatalos közlönye.

Megjelenik minden vasárnap.

Előfizetési ár:

évesen euro 6 kor. fél évre 3 kor. egyez. szám 20 fillér.
Költséges pótkéz. és reklámcsomag. Hirschl N. könyv-
nyomdájába küldendők.

Feladvós szerkesztő:

SINKOVICH-ELEK

Kiadók: A Vendvidéki Magyar Közművelődési Egyesület.

Kéziratok, levelek a egyéb szerkesztőség. közlemények a

lap szerkesztőségébe küldendők.
Hirdetési díj: 4 hasabos petitor egyszeri hirdetéssel 20 Ft
hétbuzori hirdetéssel soronként 12 fill.
Nyitler petitors 50 fill.

Állami gyermekvédelem.*

Az elhagyott gyermekeknek szomorú sorsa eddig csaknem kizárólag a társadalomra volt bízva, amely bizony nem volt elég erős valamennyiről gondoskodni; s így történt, hogy kellő védelem hiányában oly sok gyermek pusztult el.

Egy humanus kormány és törvényhozás azonban megértette, hogy a magyar állam sok-sok szükséglete között mégis csak a *gyermekvédelem felkarolása* az első, mert hisz a gyermekek képezendik a jövő nemzedékét, ők a haza jövő reményei s egy emberöltő után a nemzet vezetői és munkásai, szóval a *jövő társadalom*.

Azért nagyon helyes és előrelátó törekvés volt az, mely az elhagyott gyermekek erkölcsi és fizikai fejlődését törvény által igyekezett biztosítani.

A legjóságosabb emberszeretetnek ereje és bölcsesége alkotta meg az 1901. év folyamán — rövid időközökben — azt a két örökbeesű törvényt, mely mindenkor halhatatlan ékessége és drága kínese lesz a magyar tör-

*) Átvéve a „Gyermekvédelem” című lap 1. számából.

vénytárnak. Az egyike ezen törvényeknek az állami gyermekmenhelyekről 1901. évi VIII. t.-cz., mely védelembe veszi a hét éven aluli szegény gyermekeket; a második az 1901. XXI. t.-cz., mely a 7 éven felüli elhagyott gyermekek továbbneveléséről gondoskodik egész 15 esztendő korukig. Ez utóbbi törvény az előbbinek nemcsak kiegészítője, hanem igazi gyöngye és koronája egyuttal, mert ez adja meg a tökéletes jellegű gyermekvédelmünk legujabb rendszerének.

A magyar kormány 1902. évi július hó 1-től kezdve, a művelt külföld mintájára állami uton gondozza a gyermekmenhelyeket, még pedig oly módon, mely a társadalmi akeiót sem zárja ki, sőt ellenkezőleg azt nagyban előmozdítja.

Egyelőre azon helyeken állítottak fel állami gyermekmenhelyeket, hol a Fehér Kereszt egyesületeknek lelenczházai voltak, mint: Budapest, Arad, Debreczen, Gyula, Kassa, Kecskemét, Kolozsvár, Munkács, Nagyszőlős, Nagyvárad, Rimaszombat, Szabadka, Győr, Szombathely és Temesvárot.

Miután azonban ezen gyermek-

menhelyeket nem lehet több száz gyermek számára berendezni, feladatát úgy oldja meg az állam, hogy benn a menhelyekben átmenetileg legfeljebb 50 hét éven aluli gyermeket helyez el — a csecsemőket lehetőleg anyjukkal együtt — a többit pedig tápszülokhöz adja ki, illetőleg a gyermek csak addig marad a menhelyben, míg olyan tápszüloje nem akad, kit a jelentkezők közül az intézet igazgatója kiválaszt. Az ekként kihelelyezett gyermekek aztán állandó orvosi felügyelet alatt tartanak és a *Fehér Kereszt* egyesületek támogatandják az államot az ellenőrzésben.

A gyermekmenedékhelyekbe való fölvétel a következő módon történik: A gyermek kiserője a gondnoknál jelentkezik, aki az irásokat *(várszéki véghatározat, szolgabírói vagy polgármesteri intézkedés, születési, esetleg házassági vagy halotti anyakönyvi kivonat)* átvizsgálja; ilyenek nem létében a fölvétel sürgösségének megállapítása végett a gyermek kiserőjét az igazgató-főorvoshoz küldi. Az igazgató-főorvos irásbeli egyezséget köt a tartásra kötelezettel, hogy a gyermek tartása fejében a menedék hely pénzárának mennyit fog fizetni.

TARGZA.

Szerelem.

1.

SZÁKFALU.

Kedves Gyula bácsi!

Átvirrasztott, irtóztató éjszaka után itt gubbasztok egy kerti szobácska ablaka mellett. A hajnalban kaporodva: szinte nem is tudom megérteni, mikép élek is még. Egy kábulat köröttem minden s ebben a néma tompaságban fel-felébredt szívembe szuró kegyetlen fájás, hogy: nincs vége, nem is lesz vége a szenvedéseimnek.

Kinek sirjam el a keserűségemet, hanem önnek kedves nagybátyám, a kinek jóságos lelke mindig színessé igyekezett tenni az apátlan — anyátlan árva életét.

Elmondom az egész életről: sem hozzá nem teszek, sem belőle el nem veszek.

Két héttel ezelőtt igazán nehezen tudtam rászánni magamat, hogy Balogh néni meghírásának engedve idejőjék egy kis időre. Tudom, hogy szívesen látnak itt, de fájt otthagynom, hacsak rövid időre is az én második, meleg otthonomat, Gyula bácsi házat. Mit tagadnám: fájt nem látnom Oltvárosom valakit, a Jenőt, lecsordul erre az írásra

a könnyöm, mert ő most már nékem: Dr. Berla Jenő ar. És nem apad el a sirásom, hogy: csakis ő szolgált rá erre.

Tizenkét napig csudásan kapogott a tavasz, de a lelkemet kód ulti meg. Kaptam ugyan mindennap levelet Jenőtől, — de ez csak az írása volt . . . Ó, hogy vágyódtam utána! . . . megírta, hogy Gyula bácsi beleegyezett már mindenbe, végdömté a boldogságtól, hogy bárcsak az ő ajkáról hallanám mindent. Már azon gondolkodtam, hogy valami kifogást mondok Balogh nélinek és utazom vissza Oltvárosba, mikor három napja ismét levelet kapok Jenőtől, amelyben azt írja, hogy másnap jön. Hogy itt amúgy is vannak rokoni, a Krennerék: kitűnő a cím tehát, hogy ideleto-gasson. Jön . . . Ó jön . . . Hát letudnám én írni a boldogságomat? . . . A hingságomat is csiklandozta, mint pikkandót, a kék-zöldpettyes nyakkendőjű parigi gavallelrok, meg pirosblonza falusi kisasszonykák, ha majd az új piké-ruhámba az oltvárosi doktor oldalán látnak a szákfalui majlisom. Mert az idevaló fiatalás júniálisa arra a napra esett, amelyre Jenő ígérte a jövetelét.

Remegve imádkoztam: csak már itt lenne ő. És déiben itt volt. Rokonaitól, Krenneréktől jött azonnall hozzánk és azzal köszöntött be, hogy néhány hét múlva megtartjuk a kézfogót. Boldog voltam. Mikor a nyári mulatságról kezdtem be-

szélni, azt mondta, hogy neki semmi kedve nincs hozzá. Nagynehezen végre engedett a kunyorálásnak. — Ó, bárcsak nem engedett volna . . .

Délután négy órakor mentük ki az alsó erdőbe. Egy táncteremre avatott tisztáson már ott lejtettek a nagyon brillantinszagu urak és nagyon rozsaszinú bluzos hölgyek. Anyi bizonyos, hogy mikor mi ketten is a táncoló közé álltunk: a párok, majd hogy meg nem akadtak a keringőszőben a csudálkozástól, vagy inkább az itgységétől.

A néni meghagyta, hogy vágjak jó arcot ezekre a kisütött hajkára is: táncoltam hát — Jenő engedelmével — néhány ifjural is.

Pompásan folyt minden neg 6 óráig. Ekkor nagy robajjal megérkezett egy társaság Négy jól befűzött hölgy, akiknek világos flanelruhájáról szinte lekiabált, hogy: „ők fővárosiak”. Közülük egyiket ismettk: Mallónak az idevaló földbirto-kosnak volt a felesége. Nagy csudálkozásomra Négy melegen köszöntötte az idegeneket, ezek meg vissza.

— Hát maga ismeri ezeket? — kérdeztem. — Ismerem meg Budapestről, deakkoromból, — felelte Jenő. — Fővárosi uriaszoknak, úgy látszik Mallónak a vendégei.

Később személyesen is üdvözölte Jenő a fővárosi hölgyismerőseit. Egy kis szorulat éreztem a szívem körül, hogy nagyon sokáig tart és nagyon meleg az üdvözlés. Mikor szerényen meg is

Az 1901. évi XXI. t.-cz. 1. §-a alapján a gyermekmenhelyekbe felvett gyermekek, amennyiben 7-dik életévük betöltésekor törvényhatósági vagy magánárvaházakban, avagy más jótékony intézetben vagy egyesületnél el nem helyezhetők, 15 éves korukig az állami gyermekmenhelyek kötelekben maradnak és a 2. § értelmében „a viszonyokhoz képest a gyermekmenhelyek falain belül tartatnak, vagy pedig megbízható gondviselőknél, első sorban gazdáknál és iparosoknál helyeztetnek el.” Igen természetes, mert lehetetlen is, és nem is volna célrányos, valamennyit internátusban elhelyezni. — Hogy minden mily humanus és körültekintő ez a két törvény, arról ma már pozitív véleményem is lehet mondani. A gyermekvédelem államosításával megteremtett korszakalkotó reformok áldása volta a „Fehér Kereszt országos lelenczház-egyesület”-nek mult heti közgyűlésén, melyen a törvénynek nagynevű megteremtője — Széll Kálmán elsőnököt, fényesen dokumentáltatott.

A gyermekvédelem államosítása máris termi áldásos gyümölcseit: a társadalomnak eddig legvérvörzöbbben sajtó sebe enyhülni kezd, a gyermekhalálozások száma csökken, mert minden elhagyatot, védtelen gyermek — kinek eddig legfeljebb csak a könyörülő irtalom volt a dajkája — igényt tarthat az állam gondoskodására.

Ime! a gyermekvédelem nagyfontosságú ügyében az állam átvette a vezető szerepet és a társadalomtól csupán a támogatást, kíségetést várja el.

A szerepek illetően beosztása jól bevált. A mi nemesen gondolkodó magyar társadalmunk áthatva az e téren reá háránuló kötelességek fontosságától: készséggel, odaadással és híven működik közre abban a nagy nemzeti munkában, mely mindnyájunk javára fog sokszorosan kamatozni.

Helyi, vármegyei és vegyes hírek.

— **Gróf Szapáry László világkörüli utja.** Gróf Szapáry László, volt főnagybíró kormányzó, a napokban indult világkörüli utjára. A gróf saját jachtján utazik és Dürich volt hadtengerészi kapitány kíséri. Szapáry László utazása 3-4 évet vesz igénybe.

— **A muraszombati kaszinó** választmány a f. hó 15-én ülést tartott, a mely alkalommal elhatározta, hogy a kaszinó évi rendes közgyűlése folyó január hó 24-én d. u. 3 órakor lesz meg tartva a kaszinó helyiségeiben, továbbá hogy január hó 3-án Dobrai vendéglőjében tea-estélyt rendez.

— **Az igazságügyi miniszter** Sinkovich Elek té. főszolgabírónak az Egyszécsé megbizottit tendők ellátása körül tanúsított buzgalomáért 190 koronát adományozott.

— **Vadászat.** Schweinhammer János battyafalvi uradalmi tisztartó f. hó 10-én az uradalom térijében erdeiben igen sikerült vadászatot rendezett. Terítékre került 43 drb nyul. Esté a tisztartó Dobrai vendéglőjében pompás vacsorát adott a vadászásának. Folyó hó 13-án pedig Leitner József főúrész rendezett vadászatot Szapáry László gróf szent-erzsébeti erdeiben. Itt terítékre került 23 drb nyul. Mindkét helyen a muraszombati Nimródok több tagja részt vett a vadászatban.

— **A muraszombati közközhöz bizottsága** f. hó 14-én Póstay Pongrácz kórházi igazgató elnökelete által ülést tartott, a melynek legfontosabb tárgyat az 1903. évi számadás képezte. Az I. rezev gondnok által szerkesztett számadás szerint a mult évi bevétele 24584 korona 95 fillért, a kiadás pedig 24313 korona 08 fillért tett ki. A számadást a bizottság rendben találta és elfogadta.

— **A muraszombati róm. kath. iskolában** előadott karácsonyi pásztorjáték alkalmával fölüléstettek: Gáspár Ferenc 30 K, Dr. Skrikel Mihály 10 K, Torók Ernőné, Sömen Ilona és Gruber Ottó 1 K. Ozv. Hegedűs Józsefné és Gumilár Mihály 60-60 f. Antauer Józsefné, Norák Alajos 40-40 f. összesen 45 korona. Jegyekből befolyt 140 kor. 60 f. s így az összes bevétel 185 korona 60 fillér, ebből levonva 38 K 80 f. kiadást, maradt tiszta jövedelem 146 K 80 f. Fogadják így a fölülést, mint a meglejtene a gyermek-sereg háta közönetét. A gyermek-k. nevében: Muraszombat, 1904. január 14-én

Császár János és Richter József, r. k. tanítók.

— **Változások a csendőrségnél.** Kiss Imre őrsvezető Felsőöndrágyi Acsaúra, Sáska Miklós őrsvezető Acsórdól Felsőöndrágyra helyezték át őrsparancsnoki minőségben.

— **Új állampolgár.** Porges Adolf helybeli kereskedő a magyar állam kötelekbe felvételvén, az állampolgári esküt vármegyénk alispánja előtt a napokban letette. Szolgáljon követendő példának azon külföldi honpolgáraknak, akik már hosszabb idő óta járásukban laknak.

— **Értesítés.** Ifj. Kocsvara István, Kocsvara István nyug. törvényszéki utbiztos fia Muraszombathban, Vár utca 14. sz. alatt lakatosmunkét nyitott és elfogad mindenféle szakmájába vágó munkát. A törv. bírtal. iparost ajánljuk a közönség pártfogására.

— **Figyelemztetés.** Több oldalról hallottunk panaszokat azokról részéről, akik a Gurré Ferenc felv. ingatlan- és jelzálogforgalmi intézet"-ről kölcsönt vettek fel és ez: mindarról panaszokadtak, hogy az olcsónak hirdetett kölcsön a közvetlenül díjjakkal oly drága lett, hogy keservesen meg kellett mondniuk, a kik Gurré urral érintkezésbe léptek és az ő közvetítésével kölcsönt vettek fel. Ez kb. hój szőlőszóra közre adjuk, a mit Gurré intézetnél a „Magyar Pénzügy” című ap. 1903. december 31-iki számában olvastunk. A Gurré Ferenc felv. ingatlan- és jelzálogforgalmi intézet"-ről, mely valójában közönséges jelzálogkölcsönkövetítő ügyintéző, a most alakult Pénz- és ingatlan-nyilatkozott országos szövetséget mint iportársulat nyilatkozott tesz közzé, amelynek merítuma a következő: Az utóbbi időben szebántóben feltűnő azokról cikkeket és hirdetések jeleket meg, melyekben Gurré Ferenc, mint az u. n. „Ingatlan- és jelzálogforgalmi intézet” tulajdonosa, a magyar földtulajnosok megmentője tolja fel magát. Az utóbbi napokban oly durva hangon jelennek meg ezen u. n. „Intézet” reklámjai, hogy az azokkal való érdemszerző foglalkozást, illetve leszámolást egyenesen provokálják maguk ellen. Hogy a jó ég tudja, mi alapon „Intézet”-nek csufolt pénzügyi-nyilatkozott miként manipulál a megmenteni kürtölt foglalkozásokkal, annak konkrét esetekkel való illusztrálását az alkalommal szádekonsan mellőzzük, elég, ha csak azt említtük meg, hogy nem egy helyesebben odavezetett földtulajnosoktól hallottuk már, hogy még egy ilyen meutés és orkóre vesztev van. Felhívjuk tehát Gurré Ferenc intézet igazgatóját, hogy annyi mondva-csinált nyilatkozott, tanúsítvány és bizonyítvány után hozza már egyszer nyilvánosságra a gráci ügyészségenek azt a hivatalos tanúsítványát is, melyből rajtnak kívül más is megtudhatja, hogy Gurré Ferenc hol és miért töltött el hosszabb időt cendes elvonultságban a gráci ügyészség védelme alatt . . . Eppen a fenntekelt fogva a „Pénz- és ingatlan-kezelítők országos szövetsége”, mely a fölülteli tisztességes szem előtt tartásával a nagyközönség anyagi érdekeinek megvédése céljából alakult, a december 10-én tartott választmányi ülésen behatón foglalkozott Gurré Ferenc reklámhájasásával s ehhez képest a nagyközönség tájékoztatása és a meggyanosított tisztességes követtők reputációja érdekében egyhangulag elhatározta ezen nyilatkozott közreadását.

— **Nagy visszaéles a szent-gothárdi kerületi beteggyógyító pénztárban.** A szent-gothárdi kerületi beteggyógyító pénztárban nagy visszaéleseknek jötték nyomára. Az eddigi vizsgálást szerint a pénztárból 3115 kor. 9 fillér hiányzik. A vizsgálat erélyesen folyik tovább.

— **Anyos és vő harca.** Terplán Péterné sz. benedekti lakos átadta bírtokát Horváth Ferenc vezek. aki tartásdíjat tartozik fizetni anyósának. Ezzel azonban, mint ez igen gyakori eset rendezérint hátralekban volt a vő s e miatt erősen össze-szóalkoztak. A perlekedés az lett a vége, hogy Horváth fejéért ragadott és kedve: anyósát három hétre harcékeltelné tette. De a szivós érz. asszony nem maradt adós, amit bizonyít az hogy a vezekelés után Horváth is orvoshoz sietett, vizum repertumot vett ki, a mely arról tanusított, hogy ő is súlyos testi sértest szenvedett. Vő és anyós kölcsönösen fejelentették egymást.

— **Goromba vendégek.** Szegery József

jegyztem ezt neki, majd, hogy indultatlan felelt, hogy: „csak nem lehet paraszt, csak szóna kell neki állni azokkal az uriaszonyokkal, akiknek a házába medikus korában járt a fővárosban”. Még több ily hosszabb „szóballalás” után az egyik hölgygel táncolni kezdett. Könyves szemmel csak homályosan láttam, hogy milyen fővárosi könyveséggel fordulnak. Elcsukló hanggal kérdeztem meg ezután Jenőt, hogy a többivel is fog-e táncolni?

Belém fagyott a lélek, oly helyesen felelte: — Csak nem lehetek oly neveletlen, hogy a rég ismerőseimet fel ne kérjem egy turra?

És az egy tur helyett mindegyikből lett még öt . . . . . Ahogyan kért föl, annak igazán nem hiszem, hogy taj a tojma, mert: forgott velem az erdő. Ő pedig táncolt egymástan mindegyik „rég ismerősé”-vel . . . . . Ez azok az asszonyok? Kéds szememmel is nagyon jól láttam, hogy az areukon ott terpeszkedett egy gunyoson szánaköz mosoly, hogy hadd legyenek boldogok ezek a falusi urcsák! Igenis: ilyen szán”mas, kapkodó urcsáknak néztek Jenőt is, azaz becsanatt: Dr. Berla Jenő urat is, de egyszerre elfelejtette a kis városi asszonykát.

A doktor ur oda-onanézett hozzám is s mikor már mindegyik pesti hölgygel táncolt, akkor is-

mét végleg mellém kegyeskedett szegődi és éleszent arccal boldognak mondotta magát, hogy eléget tett a „kötelességnek”. A lelkem izott. Ez tette hideggé a szavamot, hogy: haza akarok menni. Ő adta a csodalkozót, de mikor kijelentettem, hogy ha nem kiser el, hát a névvel nélküle megynek el: egyszerre kiváslalt lett az area és még nagy készséggel segítette rám a köpönyémet. Balogh néni csak a fejét csóvatta. Srólanak voltak egész után, csak a néni akart békítgetni és Berla dr. urnak egyetlen mentő szava sem volt. Csak nézgett a levegőbe és fajta a szivarja füstjét, mint egy gyárképmény. És ugy bucsuzott el, hogy rám sem vetette szemét, csak a kalapját emelte meg.

. . . . . Így értem már haza este föl kilencor a janiúrisól: boldogtalanul, nagyon boldogtalanul. Így vurradtam meg. Kimeríttem a keserűségtől. Akit én annyira szerettem az bánt velem így. Aki így tudott cselekedni, az engem nem szeret.

. . . . . És most, hogy minden gondolatommal csak gyűlölni akarom, most érzem, hogy . . . . . hogy . . . . . nagyon . . . . . szeretem őt . . . . . Nagyon De ő ezt soha meg nem fogja tudni . . . . . Mit tegyek? . . . . .

Mondja kedves Gyula bácsi ugy-e nincs szerencsétlenebb a földön, mint az ön hálás unokahuga: Luja.

II.

SZÁKFALU

Nagyra tisztelt uram!

Gyermekekronólát kezdve oly sokszor tapasztaltam az ön jóindulatát, hogy nem volnék tola-kodó ha a megszóltatásban „kedves bátyám uram”-nak nevezném. Oly eset történt azonban, hogy azt hiszem: nincs többé jogom erre a bizalmas hangra.

Lehetőleg szük keretbe igyekszem foglalni az ügyet. Igazán szükségétellenek tartom, hogy ismét kifejtsem: miképp vélekedem az ön unokahugáról, Lujkáról, aki az ön számomra most — sajnos: — Feith Luja kisasszony lesz. Öbönne láttam mindég az ön földi anyagomat és az ön a hat esztendő távólat alatt, a melyben a diplomátam szerettem meg a fővárosban, napról napra betöltött az az érzés, hogy ez angyal aranyozza majd meg az életemet.

Legutóbbi beszélgetésén” óta, urambátyámnak, Lujkica gyámjának jószág belegezése után végre ennek az anyiszor átláthatott boldogságnak a határán álltam. Megirtam természetesen azonnal az ön kis anyagomnak s néhány napra rá, tegnap személyesen is előttem a hírrel ide Szákfaluba ahoza ugyis valami famillásig köt.

Egy másba csösközt a boldogságot. . . . . És oly hirtelen végeznék mindennek.

királyi és Makove Antal királyfi lakosok már régóta tervezték, hogy megérkez Szezeri János királyfi korosmaros, a kivel ellenséges viszonyban voltak, de az alkalom késést a minap azonban egyik felületük otthon a korosmaros és mintán egy kis baltárságot vettek magunkhoz néhány liter bor képeben, neki estek a mit sem sejtő korosmarosnak és boros üvegekkel alapokon fejték. A súlyos testi sértést szenvedett Szezeri feljelentette bántalmazót.

R szul végződött névnap mulatság. Múlt hó 27-én a környékből számosan ellátogattak Iforváth János orfaiú korosmaroshoz, hogy névnapján egy kis itóka reményében feköszöntsek. A korosmaros meg is traktálta vendégeit, a kik közül Hali József májusiombi és Fuiz Iván kölesvályi lakosok egy más mellékerülték az asztalánál. Mikor a horkát az asztalra hozták, Irtai Fuiznak azon kijelentésére, hogy azon évben meg nem evett horkát, megfogta ez utóbbinak fület, amit ev már szék. Fuiz a ki már némileg ittas volt, ezért megharagudott és egy literes üveggel egy feje fölöttéa tréfiköz szomszédját, hogy azt nyomban elintéte a vér és két légt nyoma az agyat. A tréfit nem ismerő Fuiz feljelentette.

Mének szétosztása. A vasvármegyei fegyvertési allosomások kijelölt állami ménék Párhuz február hó 4-én fognak szétosztatni.

Uj választások. A képviselői körök véleménye szerint az uj választások ideje hamarabb előtérzik, mint bárki is remélné. Sok olyan körülmeírte merült fel ugyanis a legutóbbi napok alatt melyek e nézetet mind jobban megerősítik; sőt kétségteleen teszik. Hir szerint a kormány újabb négy hónap indemintást fog kérni.

Uj felvételi szabályzat a gazdasági tanintézeteknél. A magy. kir. földmívelésügyi miniszter a m. kir. gazdasági tanintézetek részére kiadott szervezeti rend és fegyelmi szabályzat 4. §-át, mely felvételi előképzettség gyanánt a VI. középiskola osztály elvégzését írja elő, a módosította, hogy 1904 évi október hó 1-től kezdve, csak VII. gimnázium, vagy VII. reáliskola osztály, vagy a felsőbb kereskedelmi iskola egész tanfolyamát végzett tanuló vétetnek fel a m. kir. gazdasági tanintézetek I-ső évfolyamára.

Fiatalkoruk részére külön fogházak kijelölését terrelti a mint a Jogtudományi Közalvételű — az igazságügyminiszterium. Munt-hogy uly számú javító-intézet építése, amennyi a fiatalkoruk elhelyezésére szükséges volna, pénzügy akadályozva törtök, mindenütt förtégszeg területein egy-egy fogház jelöltetnek ki, melyben a 20 éven sőt elítéltek a néhány hónapot meghaladó tartamu szabadságesztés-büntetés intenzívben tanítás és nevelés mellett hajtattak végre. A terüldépolitikaing igen szerencsének mondható és kívánatos, hogy minél előbb gyakorlatilag is megvalósuljon.

A biztosított gazdasági munkás és család balesetet a biztosított egyén maga vagy hozzátartozója, illetőleg munkaadója a baleset megtörténe után a országos gazdasági munkás és család-segély pénztár szőlo törvény és miniszteri rendeletek értelmében azonnali tartozók bejelenteni a közegyi előjárásnak. Mivel az obbeli kötelezettségüknek igen sokszor nem tesznek ele-

get az érdekeltek, azért az „Országos Gadasági Munkás és Családsegélyintézet központi igazgatósága” figyelmezteti az érdekelte tagokat, gazdasági cselekedeteit és répmunkáikat, valamint a munkaadókat, hogy ha baleset történik, melynél a pénztár segélyét igénybe akarják venni, ezt a rendelkezése annyiival inkább tartásik be, s a balesetet előzold, de legkésőbb 48 óra alatt a közegyi előjárásnak (városi tanácsnak, helyi bizottságnak) jeleutsék be, mert ha a balesetet 48 óra alatt be nem jelentik, úgy hogy a balesetnek akár körülményei, akár következményei kelkőké, meg nem állapíthatók, az Országos Gadsági Munkás- és Családsegélyintézet segélyeire szomat nem tarthatnak.

Mi kell a magyárnak? Egyetlen egy lap sem juttatja a hazai közéletnek olyan hó képét, mint az Egyetértés, s a függetlenégi törekvésnek az Egyetértésnél lelkesebb, buzgóbb és nyugóbb sikerü apostola egy sincs. De nemcsak politikai és társadalmi téren telt az elmúlt 37 évfolyam alatt vezérelapp az Egyetértés, a közgazdaság, az ipar, a kereskedelem és a mezőgazdaság sem nélkülözhetők szolgálatát. Szépirodalmi rovata pedig éppen egyedül áll az egész sajtóban. Fenyő Sándor közre-kező udyanit mind politikai fömunkatársat meg tuda nyerni Kossuth Ferencet, Magyarországot és időszerűt legelső politikáit, azoképen szépirodalmi fömunkatársat megnyerte a ma élő magyar írók legnagyobbika, Eötvös Károlyt. E két nagyony névhez a kiváló munkatársak egész geréda csatlakozik — s ezek együttes munkája emelte az Egyetértést, a haza hataraín tul is hódító utat jara legelső magyarság. Most tvejkör ez a lap győztesen nyitja ki az előzeteseket, azokat is, kik most jelennek meg új életetök zánat. Pongrácz Ferenc album ez művészi kivitelű és gazdag tartalom. Előfizetés Budapest Vármegye-utca, 11 szám alá beküldendő. Tisztebeli papok, tiszték, kedvezményes áron kapják egy hóra 3 frt 20 krért, negyedévre 3 frt 50 krért, félévre 7 krért.

1024/908. és 6/1904. vhtó szám

Arverési hirdetemény.

Alulírott bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102 §-a értelmében ezenel közhírré teszi, hogy a muraszombati és nagykanizsai kir. járás-bírószág 1903. évi V. 347. és 3p III. 564/3. sz. végzése követeztében Dr. Piró és Dr. Rothschild Sámu ügyvéd által képviselt M. Kossuth & comp. S. Schulhof Alulírt n. Szapács János Jegenyész lakos ellen 28 K 20 tít. és 954 K 79 fill. s jaregéréjé 1904. évi december hó 22-én október 22-én fogantatott biztosítás és kötelegeti végrehajtás útján lefoglalt és 2188 koronára becsült követező ingóságok u. m.: varrógép, szobaheli ber. ló, csóka, telén, tinó, koscs, szánkó, szekér és számból álló ingóságok nyilvános arverésen eladattak.

Mely arverésnek a muraszombati kir. járás-bírószág 1903. évi V. 342/2 és 1903 V. 566/2 sz. végzése folytán fenti követezővel és jártelekkel mé; hátralevő követegetések erejéig Jegenyésen Szapács János lakásán beendő megtartására

1904. évi január hó 23. napjának

délelőtti 11 órája határidőből kitűzték és ahhoz z venni szándékozik ezenel ul megjegyzéssel hivatk meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-cz. 107. és 108. §-ai értelmében készpénz fizetés mellett, a legutóbbi ígérnek, szükség esetén becsáron alul is el fognak adatni.

Amennyiben az elővázendó ingóságokat má sok is le és felülfoglatatták z azokra kötelegeti jogot nyertek volna, ezen arverés az 1881. évi LX. t.-cz. 120. § értelmében ezek javára is elcndeltetik.

Kelt Muraszombatan, 1904. január 13-án.

SZABADFY JÓZSEF, kir. bir. végrehajtó.

32 és 39/903. végt. se.

Arverési hirdetemény.

Alulírott bírósági végrehajtó az 1881. évi a LX. t.-cz. 102 §-a értelmében ezenel közhírré teszi, hogy szombathelyi kir. törvényszék 1903. évi 13420 és 13630 sz. végzése követeztében Dr. Vratrisz Iván és Dr. Uj Károly ügyvéd által képviselt Stern Zsigmond battányi és Fürst A. és Fia muraszombati lakosok javára Wolf Jakab muraszombati lakos ellen 1040 kor. és 361 kor. 86 fillér s jaregéréjé 1903. évi december 30 és 1904. január 7-én fogantatott kötelegeti végrehajtás útján le és felülfoglat. és 1593 K 69 for becsült követező ingóságok, u. m. bolheii áruccleik, szobaheli ber. vásároló ponyva, vásároló sátorfa stb.-ből álló ingóságok nyilvános arverésen eladattak.

Mely arverésnek a muraszombati kir. járás-bírószág 1903. évi V. 636/2 és 1904. V. 912 számú végzése folytán 1045 K és 361 K 86 f. tölkövetegetések, ennek javára 1045 K után 1903. ápril 28-tól 95. és 361 K 86 f után 1903 évi december hó 12. napjától jare 6% kamattal és eddig összesen 157 kor. 96 filléren bírológ mar megállapított követegek erejéig Muraszombatan Wolf Jakab lakásán beendő megtartására

1904. évi január hó 28. napjának

délelőtti 11 órája határidőből kitűzték és ahhoz z venni szándékozik ezenel ul megjegyzéssel hivatk meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi 60. t.-cz. 107. és 108. §-ai értelmében készpénz fizetés mellett a legutóbbi ígérnek, szükség esetén becsáron alul is elcognak adatni.

Amennyiben az elővázendó ingóságok mások le és felülfoglatatták és azokra kötelegeti jogot nyertek volna, ezen az arverés az 1881. évi LX. t.-cz. 120. §-a értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Kelt Muraszombatan 1904 évi január 16-án.

SZABADFY JÓZSEF, bir. végrehajtó.

Meghívó.

A szentgotthárdi szolgabírói hivatal, mint I. fokú iparhatóság 1903. évi 8527/1903. sz. rendelele folytán a szentgotthárdi ker. betegegység pénztár f. évi január hó 31-én délután 2 óraker saját helyiségében Szentgotthárton

rendkívüli közzgyűlést

foq tartam, melyre a t. közzgyűlési kiküldötök azal hivataik meg, hogy a fenti határidőben, nem határozatosság számban való meg nem jelenésük esetében, a közzgyűlés a fenti számú rendelet alapján f. évi február hó 7-én délután 2 óraker ugyanevnek az iparhatóság által kiküldött napirend fentartásával foq megtartatni.

NAPIREND:

- 1. Az iparhatóság kiközgészése.
- 2. Az alapszabályok módosítása.
- 3. Indítványok.

Szentgotthárd, 1904. január hó 11.

A szentgotthárdi betegesgység pénztár igazgatóság.

Fel lélegzettem, hogy leráztam végre a köteles turokat. Hogy fogadtok a kis szerető szíves!

— Nejen csak kényelmesen vissza doktor ur a táncba. Minek önnek szerény kisvárosi leány, mikor elegáns budapesti asszonyok társaságában is lehet? . . .

— És kijelentette, hogy hazamegy. Kérletem föl, könyörögtem neki, hogy nevétségesekké válunk, Belegy néni is azt hajogatta, mind hiába: ő nem engedett. Szemebe vágta, hogy mi megszüntünk egymásra nézve lenni. Ezer aztán megbecsülöktem én is magam. Aki így tudott cselekedni, az engem nem szeret.

— No, ha vége, hát jól van: vége.

Már félkilencor irthon voltunk, s azóta mostanig itt ülök egy kábulatban a Krenner hátyámék levendulás vendégszobájában.

. . . Vége! — . . . Ezt mertem mondani. . .

— És minden parányomom csak az reszket át, hogy szeretem föl. . . nagyon. . . A megpattanásig feszült minden idegzsábam, hogy mit tegek

Régi, atyai jóakarathoz fordul tanácsért hállás tisztelője
Dr. Berla Jenő.
OLTÁROS.

Kedves Lujzi hugom! Igazán csudalatos, hogy ilyen rengeteget írtál és még sines minden mind. A mindent egy-násik levélből tudtam meg. Hogy

választottad rem szeret? Olvasd csak el ezt az másík levelet, ide mellékeltet. Kiváncsi vagyok mikor lesz vége a te, szivedbe szuró, örökértárod fájdalonnak? Ólel, csókol szeretó nagybátyád:

Árdó Gyula.
OLTÁROS

Kedves öcsémuram, elég bőgöses volt az írása, mégis elhallgattál benne egyetmat, amit egy mási levélből tudtam meg. Azt itt küldöm. Láthatja belőle, menyire „nem szereti” a jövendőbelje és azt hiszem az idegi visszanyerik ismét a rugókonyaságukat. Öreg barátja: Árdó Gyula.

SZÁKFALU

Édes aranyos bácsikánk, — boldogok vagyunk utaznak haza, holnap megtűrtük a kézfogót. — Lujzi, Jenő,
FÁY NÁNDOR.

Az itteni tizenkét szál ifjuság épp tegnap az ideérkezéseimkor úgynevezett nyári mulatságot rendezett. Valóságos rejtvény, miért akart erre Lujzik minden áron elmenni. Hosszas faggatásának végre engedtem, és ezt örökké bánti fogom.

Ép a francia negyest táncoltuk, mikor ide pottyant egy vig társaság, Mallónának a szákfalu földbírtokosának a vezetésével. A három hölgyet valami fővárosi mulatságból ismertem, s most, hogy viszontlátta egymást, itt a világot háta mögött: ezt a felmelegített ismeretséget a meglepetés sokkal melegebb formájává tette, mint amilyen valaha volt.

Lujzikának ahogy sem ment a fejébe, hogy én az uriaszonyokkal néhány szót váltottam. Oly szemmeláthatólag duzzogott, hogy szinte kényeztetette az enbert a kellemetlen mosolygásra és egyszerre elkezdett „doktor urazni”. Valtig magyarázta nekí, hogy a diplomám nem jogosít nevelétségre és a zandvices pesti zsemlyékért csak mégis tartozom ezeknek a hölgyeknek annyival, hogy egy-tek fordulót táncoljak velük. Apró villámcsöckök szaladtak ki a tekintetéből, de én a legnagyobbbáttan hittem és hiteltem, hogy majd küli azokra az édes szemekre a higgadt megmondolás után ismét a derű.

Csak ezután következett az igazi égháború.

Meghívás.

A muraszombati takarékpénztár rendes évi közgyűlését

1904. február hó 2-án délután 2 órakor

fogja Muraszombatban, az intézet helyiségében megtartani,

melyre a társulat részvényesei

azon figyelemzetéssel hivatnak meg,

miként a közgyűlés részvényeit — illetve meghatalmazásait — magukkal hozni szíveskedjenek.

A közgyűlés tárgyai:

1. A közgyűlés tartamára elnök, jegyző és a jegyzőkönyv hitelesítésére 2 tag választása.
  2. A közgyűlés határozatképességének megállapítása.
  3. Az igazgatóság és felügyelő-bizottság évi jelentése, a mérleg előterjesztése és az osztalék megállapítása.
  4. Az igazgatóság és a felügyelő-bizottságnak az 1903-ik évről adandó végleges felmentés.
  5. Esetleges indítványok tárgyalása.
- Kelt Muraszombat, 1904. január hó 12-én.

Dr. Uy Károly,
igazgató.

AZ UJSÁG

politikai napilap.

Felelős szerkesztő: **Gajári Ödön.**

Előfizetési árak:

Egy óra . . . . . 2.40 kor.
Negyed évre . . . . . 7.— kor.
Fél évre . . . . . 14.— kor.
Egész évre . . . . . 28.— kor.
Egyes példány ára 10 fillér.

AZ UJSÁG terjedelme 24—32 oldal.

AZ UJSÁG egyes példányai minden újságelárúsítónál kaphatók.

Mutatványszámot 6 napig ingyen küld a kiadóhivatal.

Czím:

AZ UJSÁG kiadóhivatala Budaapest, Kerej esi-út 54.

Hirdetmény.

A szentgotthárdi általános takarékpénztár r.-t. közhirre teszi, hogy jelzálogkölcsonöket ad

feldbirtokra

és szilárd anyagból készült

bérházakra

10—20 évi törlesztésre tetszés szerint visszafizetendő tókerészetekben 6% kamatra 10,000 koronán felüli kölcsönöknél 5 1/2% kamattal mellett is.

A kölcsönök iránti kérvények az intézeti ügyészhez **Dr. Lipp Ferencz** ügyvéd urhoz intézendők.

Szentgotthárd, (Vasmegeye) 1903. december hó 1-én.

Az igazgatóság.

Lohr Mária

(ezelőtt Kronfus).

Megbízások átvételre:

VIII., Baross-útca 85.

Csipe-, vegyeszeti tisztító és műfésítő intézele

Teléfono 5708.

BRÁZAY FÉLE SÖSBORSZESZ

NAGY ÜVEG ÁRA: 2 KORONA
KIS - ÜVEG ÁRA: 1 KORONA
HASZNÁLATI UTASÍTÁS MINDEN ÜVEGEZHEZ MELLÉKELVE VAN!

3—53

